Mészáros Mátyás

PUBLIO KALEIDOSZKÓP

Demeter Attila

Publio

Publio Kaleidoszkóp I.

Demeter Attila

Mészáros Mátyás

2014

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

Előszó

A Publio Kiadó rendhagyó módon diskurzusba hívja szerzőit: mindenkinek lehetősége van úgy megnyilatkozni, hogy a kérdező nem pusztán általános, hanem személyes és az írás mechanizmusára irányuló kérdéseket is feltesz. A Kiadó törekvése ezzel a kezdeményezéssel az, hogy mindenkinek lehetősége legyen a nyitott, sokrétű, és színes publikálás mellé egy ugyanilyen nyitott, sokrétű, és színes megnyilatkozásra: a repertoárban a könyvírás mint műfaj minden előforduló aspektusa helyet kaphat, és helyet is fog kapni.

Ki az az ember, akinek a könyvét olvassuk? Milyen perspektívák vezérelték, amikor elkezdte az írást? Mik azok a dolgok, amik befolyásolták, amik hatottak rá íróként, miként alakította a szöveget, és hogyan lett a műből kész szöveg?

A Kaleidoszkóp rendszeresen megjelenő kiadványa ingyenesen elérhető, és mindenki számára nyitva áll, hogy mikor akar a részese lenni.

A kérdező: Mészáros Mátyás

Demeter Attila

Attila, először is, mit kell tudnunk rólad?

1945-ben születtem, tehát igen vén vagyok. Fiatal koromban zongorázni tanultam, és tagja lettem a hazai beat-nemzedéknek. Gyatra zenész voltam, ezt már akkor is beláttam, így tízévnyi muzsikálás után bedobtam a törülközőt, otthagytam a bandát. A zene iránti szeretet és rajongás egész életemben velem maradt. Amikor még nem lehetett bárki iparos, különösen nem nyithatott senki hanglemez boltot, akkor éveken keresztül kereskedtem hanglemezekkel - természetesen feketén. Igen híres hely volt a terep, ahol dolgoztunk. Az egész szocialista tábor oda járt nyugati lemezeket vásárolni. A Múzeum körút 21-ben működött az ország két olyan hanglemez boltjának egyike, amelyik vásárolhatott utcáról behozott lemezeket. Persze nagyon finnyásak voltak, általában semmit sem akartak megvenni, de amit mégis, azt is csak bagóért. Viszont az üzlet előtt virágzott a szabadpiac. Dolgoztak velünk egyetemisták, újságírók, orvosok, atomfizikusok, rendőrök(!). (Aztán néha futottunk előlük, de csak ímmel-ámmal kergettek.) Szívesen megírnám egyszer ezt a képet, mert nagyon színes volt a világ.Első írásom is akkor jelent meg, amikor ide jártam kereskedni. 1974-ben azzal tisztelt meg Kuczka Péter, hogy egy novellámat átvette kiadásra (*Galaktika* 27. szám). Ez volt a *Galaktiká*nak az első olyan kötete, amelybe hazai fiatal írók kerülhettek be.